

*Báger Gusztáv***Staféta**

1

**Átadás-átvétel
Szép allegória**

A rajtvonalon áll
Végigfut az agyán a táv
Lezajlik fejében a verseny
S mikor a váltótárs közelít
Az inak hirtelen megfeszülnek
Átveszi elődje akaratát
A víziót a győzelemről
Ujjai kinyílnak s becsukódnak
És hajrá!
Mögötte lelassul az érkezés
Csak belül tart tovább a vágta
A roham
Precízen követi akár a sas
Hogyan pörög föl a társ
Fut a rajtvonal a salak
Pedig csupán a cipő szalad

Kép, ahogy átadja a váltót
Örökre rögzül körülötte a táj
Benne a forró várakozás
Nálánál is jobb időt remél
S nem ütötte meg fájón a kezét –

Egyesült a zálog és a sebesség
A versenypálya és a futam
A táv a test és a lélek
Így az egész emlék az övé lesz

2

**Nemzedékek
Titok és csoda**

Lét és élet! Kié lehet a teljesség?
Hosszú távú az apa-fiú vetélkedés
Az idők a döntőbírák a korszak a tét
Morzsolják az eszmét a kultúrát
A titkot és a csodát

Valamiképpen mindig megtörtént
Tizenhat éves korukig
Kezüket fogta az „Apa-Isten”.
Tizenhét évesen odavágták
Nem erény hátrány lett a másság
S huszonöt évesként bölcsen belátták
Az előd is sokat fejlődött
A váltótárs mégis a fejére nőtt
Egymásban nem csak magukban csalódtak

Velem minden másként történt
Apám csak genetikai volt –
A Donnál elesett katona
Helyettesítő anyai szeretettel
A fáklyát drága mamáktól kaptam

Beláttam ez többet és mást jelent
Milliárd utakat is bejárhat
A nemzedékek váltófutásában
Rászorul a másik kegyelmére
Új létformában fogad jót s ejt rosszat
S nem az átadás az ok ami megoszt
Hanem a mikéntje –
Mert még önző embernek az énje
Láncszem-mivoltát terhelten éli át –
Így segíthet a jellem és az ifjúság
S lesz sztárfotó becsületes elitként
Meg középszerű, aki mind eddig élt
S lesz, aki csak átad átvenni fáradt

S a végén azt mondhatjuk szép volt
A jövőt is meglepi
E csodákban felívelő folyamat
Nem tehet mást a váltva futó
Végigpásztázza a létet
Ami örök nincs vége